

resultatet er, at der er ikke ringe Mulighed for, at disse Kul er købt henimod 20—25 Kr. for dyrt pr. Ton. Regner man med disse 20—25 Kr. pr. Ton, og tager man Hensyn til Forrentning, til Svind, til Værdiforringelse derved, at Kullene skal ligge længe, er det ikke usandsynligt, at man her har sluttet en Handel, som vil koste Staten 4—5 Mill. Kr. Det er naturligvis ikke meget sammenlignet med 50 Millioner, men da vi nu saa vidt muligt gerne skulde spare, forekommer det mig saa sandelig at være nok, og jeg maa derfor beklage, at ogsaa denne sidste Handel har fundet Sted. Jeg haaber, den højtærede Minister vil forstaa, at det er af saglige Grunde, jeg beklager det.

Jeg skal derefter henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Handelsminister. Af de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte, glædede enkelte mig, men det var ikke mange. Det glædede mig at høre udtalt fra Ministerbordet, at der i denne Sommer fra begge Sider var udtalt Ord, som helst ikke burde have været udtalt. Man kan jo antage saa meget med Hensyn til, hvem den højtærede Handelsminister sigtede til. Jeg haaber ikke, han vil have noget imod, at man fra en vis Side er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister tænkte paa et Medlem af dette Samfund, som ikke er synderlig mindre magtfuldkommen end den højtærede Minister selv. Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Minister gerne vilde ombytte Onkelrollen med Faderrollen, men jeg tror rigtignok at turde sige, at den højtærede Minister ikke rigtig har gjort sig klart, hvad Børn venter sig af deres Forældre. Dette Spørgsmaal har mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Pitzner, i ikke ringe Grad været inde paa, og det skal jeg for saa vidt lade være at forfølge i Lignelsesform, jeg vil gerne gaa over til Realiteter. Jeg vil da først pege paa, at det forekommer mig ganske urimeligt, at den højtærede Minister kan beklage sig over, at det Materiale, han fik tilstillet fra Industriraadet, ikke maatte offentliggøres, idet der jo med Materialet fulgte en Skrivelse, af hvilken det fremgik, at det var en fortrolig Meddelelse. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, jeg maa mene, at det er, som jeg har sagt, at Industriraadet straks lod den højtærede Minister tilgaa en Meddelelse om, at Materialet

maatte betragtes som fortroligt. Naar man fra den højtærede Ministers Side, saa vidt jeg kan skønne, har opfattet denne Meddelelse fra Industriraadets Side, at det ønskede denne Fortrolighed, fordi det ikke mente at kunne staa for den Kritik, som Ministeriets Tillidsmænd i Betænkningen har fremsat, tror jeg at kunne sige, at dette er en ganske forkert Opfattelse. Dette er ikke Grunden til, at Industriraadet ikke ønskede Materialet offentliggjort. Grunden er derimod Hensynet til andre Meddelelser, der findes, og som kan give Oplysninger om de paagældende Virksomheders hele Virkemaade udadtil, som de ikke vil have frem. Derimod tror jeg at turde sige, at Industriraadet er fuldkommen villigt til at optage en saglig Diskussion med Ministeriets saakaldte sagkyndige om den Kritik, som disse sagkyndige har fremsat.

Den højtærede Minister vil jo gerne være Fader for Industrien, men kan dette forenes med den Form, som den højtærede Minister har tilladt de sagkyndige at give deres Kritik i Betænkningen? Vel ved jeg, at denne Betænkning ikke er offentlig, men det vil sikkert være en offentlig Hemmelighed, at den Form, man har givet Kritikken, er af en ret nærgaaende personlig Art. Den højtærede Minister ryster igen paa Hovedet. Naar jeg siger „ret nærgaaende personlig“, ja, saa mener jeg dermed, at der i Betænkningen ligger en stærk Kritik af de enkelte Lederes Dygtighed. Det forekommer mig, at naar den højtærede Minister gerne vil komme til en god Forhandling med Industrien, burde han have undladt alt, hvad der kunde saare og støde i den Retning. Det forekommer mig ikke, at den højtærede Minister paa nogen Maade har gjort, hvad han i saa Henseende burde. Den højtærede Minister har ogsaa talt om, at man fra begge Sider burde vise hinanden Respekt, og der er jeg ganske enig, men viser den højtærede Minister Respekt overfor Industrien i hele den Argumentation, han opbygger? Dertil maa jeg svare: Nej, det gør han ikke. Fra Industriraadets Side er det gjort gældende i Skrivelser, baade den ene og den anden, at naar Industrien blev stillet overfor Spørgsmaalet, hvilken Hjælp den behøvede, havde den ikke Lov til at regne med dette, at de har købt deres Varer for dyrt; og det kan da vistnok ikke være